

بزرگترین عیب چیست؟

امام علی علیه السلام فرمودند: « اکْبَرُ الْعِیْبِ اَنْ تَعِیْبَ مَا فِیْكَ مِثْلَهُ » ...

امام علی علیه السلام فرمودند: « اکْبَرُ الْعِیْبِ اَنْ تَعِیْبَ مَا فِیْكَ مِثْلَهُ»

بزرگترین عیب آن است که آنچه را که مانند آن در خود توست عیب بشماری.

در آیین روایات، توجه به عیوب دیگران و غفلت از لغزشهای خود، بزرگترین عیب برای انسان دانسته شده است.

امام باقر (ع) ضمن توجه دادن مردم به نقاط ضعف و لغزشهای خود، می فرماید: بزرگترین عیب برای انسان، این است که عیب دیگران را با کنجکاوی به دست آورد و خود، دارای همان عیب باشد، و آن را حس نکند" (کافی: 2: 459).

از رسول خدا (ص) روایت شده: "خوشا به حال کسی که عیب خودش او را از پرداختن به عیب برادران مومنش باز دارد" (همان: 168: 8).

امیرالمومنین علی (ع) نیز در بیان اوصاف اهل ایمان فرمودند: "مومن، سرگرم به عیبهای خویش و رها از عیوب دیگران است" (مستدرک الوسائل) همچنین فرمودند: "کسی که به عیب خویش بینا شود، عیب هیچ کس نگوید" (غررالحکم: 234).

امیرالمومنین (ع) در کلامی دیگر به صراحت، ارتباط بین توجه و سرگرم شدن به عیبهای خود و بی توجه شدن به عیبهای دیگران را بازگو کرده، می فرماید: "عیب های مردم را جستجو مکن، پس همانا تو عیبهایی داری که اگر به آنها بیندیشی از بیان عیب دیگران مشغولت کند .